

Arrest

nr. 38 435 van 9 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat M. TREMMERY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn afkomstig van Sirba, West-Darfur. Uw vader behoort tot de Afrikaanse stam Gimir en uw moeder tot de Arabische Jawamaa uit Kordofan. U volgde lagere school in Sirba en u ging voor uw secundaire school naar Khartoum. Na uw secundaire school begon u universitaire studies in Khartoum. U studeerde drie jaar architectuur aan de Universiteit van Soedan voor Wetenschappen en Technologie. Op 5 december 2004 werd u door de Soedanese autoriteiten ondervraagd omdat u tijdens een publiek debat een student van de nationalistische partij van antwoord had gediend. De student zei dat de mensen van Darfur allemaal verraders en collaborateurs waren en dat ze allen gedood moesten worden. U reageerde dat het een revolte tegen de onrechtvaardigheid is en dat het niet juist was dat de mensen stierven. U werd naar een kamer gebracht en er gewaarschuwd dat u zich de volgende keer dat u uw mening uitte aan het ergste kon verwachten.

Bij gebrek aan financiële middelen om uw studies voort te zetten, keerde u terug naar uw geboortedorp Sirba. In Sirba huwde u op 24 oktober 2005 met (N.M.A.B.). U woonde ongeveer een jaar samen met (N.). Uw man (N.) was lid van de rebellenbeweging Justice and Equality Movement (JEM) en steunde de rebellen financieel. U hebt verder geen informatie over de activiteiten van uw man. Op 11 november 2006 werd uw dorp Sirba aangevallen. U hoorde voor het ochtendgebed het geluid van raketten en u zag vuur en rook in de lucht. U hoorde de dorpelingen wenen en schreeuwen. U verliet het huis en u volgde de dorpelingen. Uw man was diezelfde ochtend met zijn vader naar de plantage vertrokken. U vluchtte naar het vluchtelingenkamp Ortega. U vond er uw schoonvader terug. Uw schoonvader ging zich eind 2008 – begin 2009 naar de situatie van de overige familieleden informeren in Ardamata en kwam te weten dat er neven waren in Haj El Nahda, El Geneina. Omdat de situatie er echter te onveilig was voor familieleden van JEM'ers verliet u El Geneina en ging u met een wagen naar Tina, Tsjaad. Vanuit Tsjaad zette u uw reis verder naar Libië. In Libië nam u een boot naar België, waar u op 6 april 2009 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst maakt u niet aannemelijk tot de Afrikaanse Gimr stam te behoren en uit Sirba, West-Darfur, afkomstig te zijn. Zo kon u weliswaar een aanzienlijk aantal dorpen in de onmiddellijke omgeving van Sirba opsommen, maar stelde u opmerkelijk genoeg verkeerdelijk dat er geen rivier is in Sirba of de onmiddellijke regio er rond, noch een berg (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 6; gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat de berg zelfs de naam van het dorp draagt, meer bepaald Jabal (=berg) Sirba (zie landeninformatie). Voorts bleek u geen enkele naam van een grensdorp of grenspost met Tsjaad te kennen (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 6), wat gelet op de nabijheid van de grens en het feit dat dit sinds het begin van het conflict in de regio de meest voor de hand liggende vluchtroute is, zeer bedenkelijk is en een bijkomende aanwijzing vormt voor het ingestudeerd karakter van uw kennis. Bovendien kon u slechts 2 vluchtelingenkampen in de regio aanduiden, meer bepaald de kampen van Ortega en van Sirba zelf (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 4), wat gelet op het groot aantal kampen in de onmiddellijke omgeving van Sirba opnieuw uiterst bedenkelijk is (zie landeninformatie). Verder kon u van geen enkele van de in Sirba levende stammen de naam van een in Sirba wonende traditionele leider of stamoverste geven (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 5-6), en stelde u manifest in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt dat de Janjaweed geen kampen hebben in de regio (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 7, zie landeninformatie). Gevraagd of Sirba na november 2006 nog aangevallen werd, antwoordde u dan weer dat het dorp bij de aanval van 11 november 2006 volledig afbrandde en u zich bijgevolg niet kon voorstellen dat het dorp achteraf nog bewoond werd. Hieruit leidde u dan ook af dat het dorp niet meer aangevallen werd sindsdien (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 6). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Sirba na november 2006 wel degelijk nog bewoond werd en dat het dorp nog aangevallen werd in maart 2007 en op 8 februari 2008, toen het zwaar gebombardeerd werd (zie landeninformatie). Zo u van Sirba afkomstig zou zijn en nog tot 2009 in de regio verbleven hebben, zou u hier ongetwijfeld van op de hoogte geweest zijn.

Daar bezwaarlijk geloof kan gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit Sirba, West-Darfur, kunnen ook ernstige vragen gesteld worden bij uw verklaring als zou u tot de Afrikaanse Gimr stam uit de regio behoren. Bovendien bleek u niet te weten dat de, ondertussen in onbruik geraakte, taal van de Gimr wel degelijk verwantschap vertoont met de taal van de Tama en de - in Sirba in de meerderheid zijnde - Erenga (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 4) (zie landeninformatie). Verder stelde u verkeerdelijk dat de Gimr in Zuid-Darfur over een eigen Sultan beschikken (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 5), terwijl er in werkelijkheid maar 1 Gimr Sultan is, met name in Kulbus, en de Gimr in Zuid-Darfur het met een Omda moeten stellen (zie landeninformatie). Betreffende de Sultan van de Gimr bleek u bovendien evenmin te weten dat deze omwille van zijn steun aan het beleid van de regerende partij in Darfur door de zijnen afgezet werd (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 5) (zie landeninformatie). U kon overigens evenmin aangeven of er sprake is van steun aan of samenwerking met de autoriteiten door bepaalde Gimr (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 7), terwijl dit nochtans geen onbekend gegeven lijkt te zijn en zelfs geleid heeft tot de afzetting van de Sultan (zie landeninformatie).

Tot slot kan evenmin geloof gehecht worden aan uw beweerd verblijf in de regio na de aanval van 11 november 2006. Zo stelde u na de bewuste aanval naar het Ortega kamp gevlucht te zijn, waar u tot eind 2008 - begin 2009 zou verbleven hebben (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 1). Vreemd genoeg zou u er die hele tijd echter niet geregistreerd geweest zijn, hetgeen echter noodzakelijk is om in aanmerking te komen voor voedselbedeling (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 11). U stelde dat u genoeg had met het rantsoen dat u deelde met uw - wel geregistreeerde - schoonvader, hetgeen echter weinig aannemelijk overkomt, en dat u zich niet persoonlijk durfde registreren omwille van de problemen die u in december 2004 ondervond met de autoriteiten in Khartoum (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 11; gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 3). Betreffende deze problemen dient echter vastgesteld te worden dat u nooit politiek actief geweest bent en dat u naar eigen zeggen louter eenmalig opgepakt werd omdat u tijdens een debat een student van de nationalistische partij van antwoord diende. Vervolgens werd u 's avonds vrijgelaten nadat u gezegd werd dat u zich aan het ergste mocht verwachten indien u nog eens uw mening zou uiten, hetgeen u naderhand nooit meer deed (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 12; gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 3). Deze eenmalige feiten zijn bezwaarlijk ernstig te noemen en getuigen eerder van intimidatie dan van vervolging. Op basis van dergelijke feiten kan in uw hoofd dan ook bezwaarlijk een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in aanmerking worden genomen, en kan evenmin ingezien worden waarom deze feiten u ervan zouden weerhouden zich - zelfs meerdere jaren na datum - te registreren in een vluchtelingenkamp, hetgeen u overigens ook onder een andere naam had kunnen doen.

Na uw verblijf in Ortega zou u naar El Geneina vertrokken zijn, waar u eerst 2 maanden in de wijk Ardamata zou verbleven hebben, en vervolgens in de wijk Al Nahda (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 2). U somde een aantal wijken in El Geneina op (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 5), maar wanneer u gevraagd werd of er een rivier of rivierbedding is in El Geneina, antwoordde u verkeerdelijk van niet (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 3). U stelde zelfs uitdrukkelijk dat er geen rivier overgestoken of brug genomen moet worden om vanuit Ardamata naar het centrum van El Geneina te gaan (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 3), hetgeen manifest in strijd is met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat een van de 2 hoofdbridgen naar het centrum van de stad zich precies ter hoogte van Ardamata bevindt (zie landeninformatie). Tot slot is het ook zeer opmerkelijk te noemen dat u van amper 1 vluchtelingenkamp in El Geneina hoorde (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 2-3), terwijl de stad niet minder dan 9 kampen telt (zie landeninformatie).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u uw beweerd etnische en geografische afkomst uit Darfur bijgevolg niet aannemelijk, en kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u de voorbije jaren in de regio verbleven hebben.

Wat de door u aangehaalde problemen in Khartoum betreft, dient vastgesteld te worden dat - los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan -, deze feiten zoals reeds vermeld eenmalig en onvoldoende ernstig zijn om in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" of "reëel risico op het lijden van ernstige schade" in aanmerking te nemen. Deze vaststelling vindt bovendien bevestiging in het feit dat geenszins geloof kan gehecht worden aan uw beweerd "terugkeer" van Khartoum naar Darfur.

Voorts kan evenmin geloof gehecht worden aan het beweerd JEM-lidmaatschap van uw echtgenoot. Naast het feit dat u niet aannemelijk maakt op de een of andere manier banden te hebben met het conflictgebied Darfur, zijn ook uw verklaringen betreffende het JEM-lidmaatschap van uw echtgenoot op zich dermate vaag dat zij het door u aangehaald lidmaatschap niet ondersteunen. Zo zou uw echtgenoot u wel gezegd hebben dat hij lid is van de JEM, maar zou hij voor het overige niet met u gesproken hebben en u niets gezegd hebben. U weet derhalve niet sinds wanneer hij lid is van de beweging of wat hij precies doet. U veronderstelt dat hij de beweging financieel steunt maar weet bijvoorbeeld niet aan wie hij geld gaf (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 8). Het enige wat u eigenlijk begrepen hebt betreffende het beweerd JEM-lidmaatschap van uw echtgenoot is dat hij "lid [is] van de beweging en dat het mogelijk is dat hij ze financieel hielp" (gehoorverslag CGVS dd. 02/09/2009, p. 9), hetgeen allerm minst weet te overtuigen. U legt weliswaar een attest van de JEM in Nederland neer, waarin bevestigd wordt dat uw echtgenoot tot de beweging hoort, maar waaromtrent dient opgemerkt te worden dat diegene die het attest opstelde zich op geen enkele manier voorstelt of aangeeft wat zijn functie is, er bovendien wel een telefoonnummer maar geen adres in vermeld wordt waarop de JEM in Nederland kan gecontacteerd worden, en dat zowel het symbool als de stempel van de JEM afgedrukt zijn, zodat dit document door eenders wie kan opgesteld zijn en er bijgevolg geen bewijswaarde aan kan worden verleend. U legt tot slot geen enkel document voor dat uw identiteit of reisweg zou kunnen

aantonen. *Betreffende uw reisweg legde u bovendien uiterst vage verklaringen af. U stelt dat u vanuit Geneina naar Tina vluchtte met een voertuig. Het is echter ongeloofwaardig dat u geen enkele plaats onderweg kan opnoemen, hoewel u beweert een dag onderweg te zijn geweest (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 6). Uw verklaring dat niemand u zegt waar u bent en dat het donker was, komt weinig overtuigend over.*

U legt eveneens zeer vage verklaringen af over uw reisweg in Libië. U reisde van Tina per wagen door naar Libië, waar u aan boord ging van een boot, maar kan zich geen dorpen, steden of andere plaatsnamen in Libië herinneren. Er zou immers niet gesproken geweest zijn in de wagen en niemand zou ergens van op de hoogte geweest zijn, hetgeen weinig overtuigend overkomt (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 12). U blijkt evenmin te weten waar u de boot hebt genomen, noch wie uw reis heeft georganiseerd of waar u met de boot aanmeerde (gehoorverslag CGVS dd. 25/06/2009, p. 12). Het is ongeloofwaardig dat u, als universiteitsstudente, niet meer details over uw reisweg zou kunnen geven, hetgeen van aard is het ongeloofwaardig karakter van uw verklaring als zou u uw land ontvlucht zijn verder te bevestigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uww hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster werpt een schending op van de zorgvuldigheidsnorm, de materiële motiveringsplicht, en een hogere rechtsnorm, meerbepaald artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève. Zij meent dat zij wel degelijk beantwoordt aan de criteria van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève zoals vervat in artikel 48/3 van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster poneert dat zij eveneens aan artikel 48/4 beantwoordt zodat zij zich kan beroepen op de subsidiaire bescherming.

Zij voert aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) onterecht oordeelde dat ze niet aannemelijk maakte dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in aanmerking kan genomen worden. De opmerkingen vervat in de bestreden beslissing zouden niet van aard zijn om haar asiolverhaal of afkomst in twijfel te trekken.

Wat betreft haar geografische kennis met betrekking tot Sirba en omstreken die ondermaats zou zijn, merkt verzoekster op dat het Commissariaat-generaal voorbij gaat aan de zeer uitgebreide kennis die ze wel heeft aangaande de omgeving van Sirba, de weg van en naar El Geneina en Khartoum, de verschillende wijken van El Geneina, de afstanden tussen diverse plaatsen, enz. Verzoekster doet voorts gelden dat ze uitdrukkelijk verklaard heeft dat er enkel in het regenseizoen rivieren zijn en dat er in haar regio sowieso geen permanente rivieren zijn, in tegenstelling tot wat er in de bestreden beslissing wordt voorgehouden. Zij voegt een kaart van West-Darfur bij het verzoekschrift om haar eerdere verklaringen, dat er in Sirba zelf geen rivier is maar louter verzamelplaatsen van water, kracht bij te zetten. De kaart wijst volgens verzoekster uit dat er geen rivieren zijn in Sirba zelf doch slechts enkele kleine uitlopers ten oosten van Sirba, die doorgaans helemaal droog staan.

Uit de stukken in het administratieve dossier en de landeninformatie blijkt volgens verzoekster dat er in de buurt van Sirba louter een heuvel gelegen is en geen berg, wat tevens overeenstemt met haar eerdere verklaring dat er in Sirba zelf geen berg is maar wel een beetje verder in de omgeving.

Verzoekster doet tevens gelden dat het CGVS voorbijgaat aan het cultuurverschil tussen België en Soedan, meerbepaald aan het gegeven dat vrouwen in de gemeenschap niet geëmancipeerd zijn, niet vrijblijvend reizen, geen sociale contacten met de mannen onderhouden en erg beperkt worden in hun contacten met de buitenwereld. Zij benadrukt dat Sirba een dorp is, zeker geen stopplaats of doortochtplaats voor mensen op de vlucht naar Tsjaad en dat het zodoende, gelet op het gegeven dat ze geen contact onderhouden heeft met mannen of vluchtende families, niet verwonderlijk is dat ze de

grensgemeentes met Tsjaad niet kent. Verzoekster stelt dat niemand in haar onmiddellijke omgeving naar Tjaad is gevlucht en zij zelf evenmin in die richting vluchtte bij de aanval van haar dorp.

Verzoekster betoogt dat ze wel gedetailleerde informatie heeft kunnen verstrekken met betrekking tot de dorpen en steden op de routes die ze regelmatig nam, wat er volgens haar op wijst dat haar relaas niet ingestudeerd is.

Ook omtrent de vluchtelingenkampen is het volgens verzoekster evident dat ze slechts de kampen kan benoemen waarmee ze zelf in contact gekomen is, met name het kamp in haar dorp en het kamp waar ze zelf verbleven heeft. Ze verduidelijkt dat de situatie in West-Darfur door de Janjaweed dermate onveilig gemaakt wordt dat er van reizen geen sprake kan zijn. Bovendien liggen er volgens verzoekster geen andere vluchtelingenkampen op de door haar genomen route tussen Ortega en Al Geneina.

Betreffende de stammen en de kampen van de Janjaweed werpt verzoekster opnieuw op dat het CGVS geen rekening houdt met de kennis die ze wel heeft. Zij wijst erop dat ze, gevraagd naar deze informatie, immers onmiddellijk zowel diverse Afrikaanse als Arabische stammen kon opnoemen. Elke stam heeft een volledig eigen cultuur en eigen taal en dat het contact tussen diverse stammen zou erg beperkt zijn. Volgens verzoekster is het bijgevolg logisch dat ze niet op de hoogte is van de interne werking binnen diverse stammen waarmee ze geen enkele affiliatie heeft. Uit de verstrekte gegevens zou blijken dat ze zeer goed op de hoogte is van de verschillende aanwezige stammen in haar regio, zodat er niet getwijfeld kan worden aan haar afkomst.

Verzoekster geeft toe dat ze niet op de hoogte was van de ligging van de kampen van de Janjaweed die alomtegenwoordig zijn in de streek. Omwille van het gevaar binnen de regio is het verklaarbaar dat ze de precieze ligging van de kampen niet weet.

Verzoekster voert aan dat ze Sirba in 2006 verlaten heeft, dat Sirba op dat ogenblik vrijwel volledig platgebrand werd, dat ze in de meest mensonterende omstandigheden gevlucht is en nooit terugkeerde. Zij argumenteert dat het aldus inderdaad moeilijk voorspelbaar moet zijn dat het dorp ooit opnieuw bewoond zou worden. Verzoekster stelt dat ze uitdrukkelijk verklaard heeft dat ze niet wist wat er verder gebeurde in Sirba, maar dat ze zich persoonlijk niet kon voorstellen dat het dorp ooit nog bewoond zou worden. Aangezien verzoekster nooit teruggekeerd is, is haar verklaring wel degelijk aannemelijk. Ze kon niet op de hoogte zijn van de latere omstandigheden.

Wat betreft de taal van de Gimr, brengt verzoekster aan dat deze volledig in onbruik geraakt is en dat er enkel nog Arabisch gesproken wordt. Zij meent dat het haar dan ook niet kwalijk genomen kan worden dat ze onvoldoende op de hoogte is van deze uitgestorven taal. Bovendien moet er rekening gehouden worden met het gegeven dat ze uit een gemengd gezin komt, dat haar ouders afkomstig zijn uit twee verschillende stammen waardoor verzoekster slechts zeer beperkte informatie van beide stammen verkregen heeft binnen een gezin waar er duidelijk geen belang gehecht werd aan etnie.

Verzoekster stelt dat haar leider de sultan uit Kulbus was en dat ze enkel wist dat er een tweede leider was in Zuid-Darfur. Aangezien ze niet van die regio afkomstig is noch contact onderhield met de Gimr uit de regio kan het verzoekster, in het licht van de informatie die ze wel kan verstrekken, niet ten kwade geduid worden dat ze niet weet of de leider in een andere regio een sultan of een omda is.

Verzoekster betoogt dat ze in haar land van herkomst ontvoerd en opgesloten werd omdat ze haar mening gegeven heeft. Ze werd vrijgelaten met de waarschuwing dat een tweede keer haar dood zou betekenen. Verzoeksters angst voor de overheid en alles hieraan gerelateerd zou verklaren waarom ze zich niet liet registreren. Het eten dat in het kamp verdeeld werd was volgens haar voldoende voor twee. Aangezien de schoonvader een oude man was en verzoekster een sterke jonge vrouw, konden ze gemakkelijk op dit rantsoen overleven.

Verzoekende partij vestigt de aandacht op het gegeven dat ze omtrent El Geneina zeer veel en gedetailleerde informatie kan geven. Ze volhardt in haar verklaring dat er geen rivier was tussen Ardamata en El Geneina, wat niet verwonderlijk is gezien dit gebeurde in het droge seizoen.

Wat betreft het lidmaatschap van haar echtgenoot van de *Justice and Equality Movement* (JEM), merkt verzoekster op dat er ook hier geen rekening gehouden wordt met het cultuurverschil. Zij verduidelijkt dat er ook in Soedan, zoals in de meeste Afrikaanse landen, slechts een beperkte communicatie is tussen man en vrouw. De man heeft de machtspositie binnen het gezin en zal zijn verantwoordelijkheden of zijn zorgen zeker niet bespreken met zijn echtgenote. Bovendien zou het

lidmaatschap van de JEM uiterst gevaarlijk zijn in Darfur, waardoor verzoeksters echtgenoot geen informatie doorspeelde die haar én zijn leven in gevaar zouden kunnen brengen. Verzoekster wijst er op dat ze een document heeft bijgebracht dat het lidmaatschap staft. Het betreft een legitiem document waarop de contactgegevens van de organisatie vermeld worden. Indien getwijfeld wordt aan de echtheid van het document kan zonder probleem contact opgenomen worden met de organisatie. Verzoekster argumenteert dat zij niet het bewijs kan leveren dat het document niet vervalst is.

Met betrekking tot de door haar gevolgde reisweg argumenteert verzoekster dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat ze onder zeer zware spanning en angst verkeerde op het moment dat ze vluchtte. Tijdens de vlucht werd geen informatie verstrekt noch gepraat, gezien dit bij een eventuele arrestatie de smokkelaar en de andere vluchtende in gevaar zou kunnen brengen. Het feit dat verzoekster universiteitsstudente was, verandert volgens haar niets aan de situatie. Daarenboven dient er volgens haar rekening gehouden te worden met het feit dat er in Afrika geen naamborden staan langs de kant van de weg bij het inrijden van een gemeente of stad. Gezien er ook niet gestopt werd om met de bevolking te spreken is het evident dat verzoekster geen plaatsnamen kan geven. Bovendien was verzoekster met haar eigen problemen bezig zodat zij evenmin de moeite gedaan heeft om de reisweg te memoriseren. De vlucht uit Darfur werd geregeld en betaald door haar schoonvader. Verzoekster stelt hierover geen informatie te hebben.

Verzoeker besluit dat er niet getwijfeld kan worden aan haar afkomst en dat de informatie die zij wel verschafte in rekening moet worden gebracht. Zij stelt dat haar asielrelaas geloofwaardig is zodat zij het statuut van vluchteling dient te bekomen.

Minstens is het volgens verzoekster zo dat de regio Darfur dermate onveilig is dat zij zich kan beroepen op de subsidiaire bescherming.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (zie sub 2.2)

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 (en 48/4) van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoekster verklaart afkomstig te zijn uit Sirba, West-Darfur. Zij zou van 1998 tot eind 2004 in Khartoum gestudeerd hebben. Zij studeerde drie jaar architectuur aan de Universiteit van Soedan voor Wetenschappen en Technologie. Nadien zou ze zijn teruggekeerd naar Sirba om daar in oktober 2005 te huwen. Na een aanval in november 2006 zou verzoekster haar geboortedorp ontvlucht zijn en twee jaar in het vluchtelingenkamp Ortega, nabij Sirba, hebben verbleven tot zij samen met haar schoonvader op zoek wilde gaan naar familieleden in El Geneina die zij door de aanval in 2006 niet meer hadden gezien. Naar aanleiding van haar vrees voor de autoriteiten omwille van het lidmaatschap

van haar echtgenoot van de rebellenbeweging JEM zou zij El Geneina en haar land van herkomst ontvlucht zijn.

Verzoekster slaagt er echter niet in haar voorgehouden afkomst uit Sirba en haar verblijf in de regio aannemelijk te maken.

Dat zij in staat was verschillende namen van dorpen en wijken op te noemen, zoals overigens opgenomen werd in de bestreden beslissing, weegt niet op tegen de vastgestelde lacunes in verzoeksters kennis over de streek en het feit dat verschillende van haar verklaringen niet overeenstemmen met de informatie die zich in het administratief dossier bevindt.

Zo heeft verzoekster meerdere malen verklaard dat er geen rivieren zijn in Sirba noch in de omgeving. Er zou wel water verzameld worden in putten in de herfst. (administratief dossier, stuk 4a, p. 7; stuk 4b, p. 6). Waar verzoekster thans aanhaalt dat er zich wel uitlopers van rivieren ten oosten van Sirba bevinden, dient derhalve te worden opgemerkt dat dit niet strookt met haar eerdere verklaring dat er geen rivieren in de regio rond Sirba zijn. Uit de door haar bijgevoegde kaart van West-Darfur blijkt overigens dat er wel degelijk rivieren zijn in de nabije omgeving. Dat de rivieren niet permanent zouden zijn omwille van de droogte doet hieraan geen afbreuk gezien zij bijna heel haar leven in de regio zou verbleven hebben en derhalve weet moet hebben van het bestaan van rivieren dan wel periodiek opgedroogde rivierbeddingen.

Voorts verklaarde verzoekster op het CGVS enkel de berg "Jebel Moon", nabij Sirba, te kennen maar dat er in Sirba zelf geen berg is (administratief dossier, stuk 4b, p. 6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er zich op ongeveer 30 kilometer van Sirba inderdaad een berg met de naam "Jebel Moon" gelegen is maar dat er in Sirba zelf eveneens een berg ligt, genaamd "Jabal Sirba" (stuk 13: "landeninformatie", nr. 3). Dat verzoekster geen weet heeft van het bestaan van deze berg, die nochtans de naam van het dorp draagt, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van haar beweerde afkomst uit Sirba. Verzoeksters post factum verklaring dat er geen berg maar wel een heuvel is in Sirba, kan niet volstaan gezien zij dit nooit eerder vermeld heeft.

Verweerder merkt overigens terecht op dat de door verzoekster bijgebrachte kaart van West-Darfur, die geen bron of schaal vermeldt, niet vermag afbreuk te doen aan de gedetailleerde geografische informatie die zich in het administratief dossier bevindt.

Wat betreft verzoeksters verwijzing naar het feit dat vrouwen in de Soedanese gemeenschap niet geëmancipeerd zijn en beperkt worden in hun contacten met de buitenwereld en in de mogelijkheid om te reizen, dient te worden opgemerkt dat het profiel van niet-geëmancipeerde en wereldvreemde vrouw dat zij zich toemeet moeilijk te rijmen valt met haar verklaring van 1998 tot 2004 in Khartoum te hebben verbleven en er gedurende drie jaar te hebben gestudeerd aan de Universiteit voor Wetenschappen in Technologie (administratief dossier, stuk 9, p. 1; stuk 4b, p. 3) en ze volgens haar beweringen geïnteresseerd is in discussies en tijdens een publiek debat een student van een nationalistische partij van antwoord diende (stuk 4b, p.11). Voormelde argumentatie kan derhalve de vastgestelde onwetendheden niet toedekken. Van verzoekster mag wel degelijk redelijkerwijs verwacht worden dat zij op de hoogte is van de - duidelijk waarneembare - geografische kenmerken en gebeurtenissen in haar regio, onder meer omtrent de grensdorpen met Tsjaad, de vluchtelingenkampen en de kampen van de Janjaweed. Haar onwetendheid klemt des te meer gezien zij verklaart zelf slachtoffer te zijn geworden van het aan de gang zijnde conflict in de regio doordat Sirba in november 2006 werd aangevallen, ook al zou zij zelf niet richting Tsjaad gevlucht zijn. Verzoekster kende slechts twee vluchtelingenkampen, met name dat van Sirba zelf en het Ortega-kamp waar ze gedurende twee jaar zou verbleven hebben, terwijl er zich in de regio volgens de informatie in het administratief dossier talrijke vluchtelingenkampen bevinden (stuk 13: "landeninformatie", nr. 1). Verzoeksters verklaring dat er op de route tussen Ortega en El Geneina geen vluchtelingenkampen zijn mist feitelijke grondslag gezien uit voormelde informatie blijkt dat er verscheidene kampen gevestigd zijn tussen Ortega en Al Geneina. Deze informatie wordt door verzoekster overigens niet ontkracht. Van verzoekster kan verwacht worden dat zij, gelet op het lange verblijf in een vluchtelingenkamp, kennis heeft van de aanwezigheid van andere vluchtelingenkampen aangezien deze kunnen bijdragen aan haar eigen veiligheid.

Verzoeksters stelling dat haar niet kan verweten worden dat ze de precieze ligging van de Janjaweed kampen niet kent kan niet overtuigen. Zij verklaarde immers eenvoudigweg dat de Janjaweed geen kampen hebben (administratief dossier, stuk 4a, p. 7), wat niet overeenstemt met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat er zich in West-Darfur wel degelijk talrijke Janjaweed-kampen bevinden (stuk 13: "landeninformatie", nr. 12).

Verzoekster vernoemde tijdens het gehoor op CGVS weliswaar een aantal Afrikaanse en Arabische stammen die in de buurt van Sirba zouden gevestigd zijn maar toonde een opvallend gebrek aan kennis wanneer haar gevraagd werd naar informatie over de leiders van de stammen in Sirba (administratief

dossier, stuk 4b, p. 7; stuk 4a, p. 6) Dat het contact tussen de verschillende stammen beperkt is en verzoekster niet op de hoogte zou zijn van de interne werking biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Haar onwetendheid omtrent de aanvallen op Sirba in maart 2007 en februari 2008 ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar verklaring tot februari 2009 in de regio te hebben verbleven. Zelfs al zou zij nooit zijn teruggekeerd naar Sirba na de aanval in 2006, dient te worden opgemerkt dat het vluchtelingenkamp Ortega waar zij in 2007 en 2008 zou verbleven hebben zich op slechts zestien kilometer van Sirba bevindt, waardoor toch redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij op de hoogte is van deze gebeurtenissen (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie, nrs. 1, 4, 5).

Ook de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaring tot de Afrikaanse Gimr stam te behoren wordt ondermijnd door haar onwetendheid omtrent (i) andere talen waarmee de taal van de Gimr verwant is (ii) de traditionele leiders van de Gimr (iii) de samenwerking van Gimr met de autoriteiten (ibid., nrs. 9-11). Dat de taal van de Gimr in onbruik is geraakt, wat overigens reeds de bestreden beslissing wordt opgemerkt, volstaat niet om verzoeksters gebrekkige kennis omtrent de oorsprong ervan te verklaren. Haar beweringen omtrent haar gemengde etnische afkomst en het feit dat zij niet van Zuid-Darfur afkomstig is, zodat zij niet weet of de leider in dat gebied een sultan of een omda is, kunnen evenmin worden aanvaard als afdoende verschoningsgronden.

Waar de bestreden beslissing het terecht opmerkelijk acht dat verzoekster zich niet zou hebben laten registreren in het vluchtelingenkamp van Ortega, beperkt zij zich ertoe haar eerdere verklaringen te herhalen aangaande haar angst ten aanzien van de autoriteiten als gevolg van het incident tijdens haar studies en het feit dat zij en haar schoonvader in staat waren om van één rantsoen te leven. Dit volstaat geenszins om de bestreden motivering te ontkrachten die op goede grond stelt dat de geloofwaardigheid van verzoeksters verblijf in het Ortega kamp wordt ondermijnd doordat zij verklaart niet geregistreerd te zijn geweest. Hierbij kan tevens verwezen worden naar de bovenstaande overwegingen omtrent haar onwetendheid over de gebeurtenissen die zich in de omgeving van dit kamp voordeden.

Voor zover verzoekster aanvoert de autoriteiten te vrezen op grond van de problemen die zij in december 2004 in Karthoum zou hebben ondervonden na het uiten van haar mening tijdens een studentendebat, is de bestreden beslissing terecht van oordeel dat deze feiten, daargelaten de vraag naar de waarachtigheid, bezwaarlijk kunnen worden beschouwd als een ernstige grond voor een vrees voor vervolging. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij éénmalig werd opgepakt nadat zij haar mening had geuit op een debat en dat zij de dag zelf nog, met de melding dat zij voortaan haar mening voor zich diende te houden, werd vrijgelaten. Voor het overige zou verzoekster nooit politiek actief geweest zijn en stelde ze na dit incident haar politieke opinie niet meer te hebben geuit (administratief dossier, stuk 4b, p. 11-12; stuk 4a, p. 3).

Verzoekster zou het vluchtelingenkamp Ortega samen met haar schoonvader eind 2008 - begin 2009 hebben verlaten en naar El Geneina zijn gegaan om te informeren naar hun familieleden. Zij zou deze plaats eind februari 2009 zijn ontvlucht uit vrees voor de Soedanese autoriteiten omwille van het feit dat haar echtgenoot lid was van de oppositiebeweging JEM, hetgeen aldus haar rechtstreekse vluchtaanleiding uitmaakt. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden verblijf in El Geneina gezien zij aangaf gedurende twee maanden in de wijk Ardamata te hebben verbleven maar verkeerdelijk verklaarde dat men geen rivier dient over te steken of brug dient te gebruiken om van Ardamata naar het centrum van El Geneina te gaan. Uit informatie in het administratief dossier blijkt immers dat Ardamata van de rest van El Geneina afgesloten wordt door een rivier en één van de hoofdbruggen om naar het centrum te gaan zich ter hoogte van Ardamata bevindt. (stuk 13: "landeninformatie", nr. 2). Verzoekster beperkt zich ertoe te volharden in haar verklaringen en brengt geen informatie bij die de informatie in het administratief dossier zou kunnen weerleggen. Dat zij in Ardamata zou verbleven hebben in het droge seizoen biedt hoe dan ook geen verklaring voor de verzoeksters onwetendheid over de aanwezigheid van de brug. Tevens werd vastgesteld door de bestreden beslissing dat verzoekster slechts één vluchtelingenkamp in El Geneina wist op te noemen, terwijl er overeenkomstig de voormelde informatie in het administratief dossier meerdere kampen in deze stad zijn gevestigd.

Ook de vrees die zij zou koesteren ten aanzien van de autoriteiten omwille van het JEM-lidmaatschap van haar echtgenoot wordt door de bestreden beslissing terecht niet aannemelijk geacht gelet op haar uiterst vage verklaring aangezien zij niet wist sinds wanneer hij lid was van deze beweging en wat zijn functie was. Verzoekster stelde enkel dat het mogelijk was dat hij de beweging financieel steunde, maar

kon hierover voorts geen concretere informatie geven. (administratief dossier, stuk 4b, p. 8-9). Nochtans vormt dit element de rechtstreekse oorzaak van haar voorgehouden vrees voor vervolging. Verzoeksters argumentatie omtrent het cultuurverschil en de positie van de vrouw binnen de Soedanese samenleving vormt geen afdoende verschoningsgrond. Haar opvallende onwetendheid aangaande de concrete oorzaak van haar vrees is tevens moeilijk te rijmen met haar universitaire achtergrond.

Verzoekster stelde El Geneina te zijn ontvlucht omdat de autoriteiten mensen zouden doden van zodra ze weten dat zij familie zijn van een JEM-lid. Toen haar gevraagd werd op welke manier zij haar echtgenoot zouden kennen, stelde verzoekster enkel "*Omdat hij tot JEM behoort, dus moeten ze hem wel kennen*" (administratief dossier, stuk 4a, p. 2). Uit haar verklaringen blijkt aldus niet dat er concrete aanwijzingen voorhanden waren dat de autoriteiten daadwerkelijk op de hoogte zouden zijn van het feit dat verzoeksters echtgenoot lid zou zijn van JEM.

Aan het door verzoekster bijgebrachte attest van JEM in Nederland wordt door de bestreden beslissing op goede grond geen objectieve bewijswaarde toegekend. Het attest stelt in algemene bewoordingen dat verzoeksters echtgenoot een actief lid is van de beweging en zij ten gevolge daarvan de autoriteiten dient te vrezen, maar vermeldt niet eens de naam van haar echtgenoot. Op het document wordt evenmin een adres van de organisatie weergegeven en ook gegevens omtrent de persoon die het document ondertekende ontbreken. Hoe dan ook kan dergelijk gesolliciteerd getuigschrift geenszins volstaan om de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Verzoekster verklaart geen contact meer te hebben gehad met iemand in Soedan sinds haar aankomst in België, zelfs niet met haar schoonvader die haar vlucht zou geregeld hebben. Evenmin kan uit haar verklaringen worden afgeleid dat zij hiertoe ernstige pogingen heeft ondernomen (administratief dossier, stuk 4b, p. 4). Nochtans kan van haar redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich tracht te informeren omtrent de evolutie van de situatie in haar land van herkomst. Dergelijke houding vormt een bijkomende ondergraving van de ernst van haar voorgehouden vrees voor vervolging.

Ten slotte merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster eveneens uiterst vage verklaringen aflegde aangaande haar reisweg per wagen en boot, hetgeen de vastgestelde ongeloofwaardigheid verder bevestigt. De angst van de reis, het feit dat er tijdens de reis niet gepraat werd of dat er geen plaatsnaamborden zouden bestaan in Afrika kunnen deze opvallende vaagheid geenszins toedekken. Terecht wordt door de bestreden beslissing verwezen naar verzoeksters universitaire scholing waardoor het des te meer aannemelijk is dat verzoekster hierover toch enige informatie zou kunnen geven.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan. Zij moet enig verband met haar persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar beweerde regio van herkomst niet geloofwaardig is gelet op haar beperkte kennis en het feit dat een aantal van haar verklaringen niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier aangaande deze regio. Verzoekster maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoeksters recente verblijfplaatsen en leefsituatie in de periode voor haar komst naar België is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming. Aan verzoekster kan derhalve de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS